

израчунавању и додели представничких мандата. По овом систему се израчунава, утврђује колико је ко добио мандата тако што се прво утврђује колико је која листа добила гласова па се тај број гласова сваке листе дели са 1, 2, 3... итд. све до броја представника који се бира у изборној јединици. Добијени количници се сређују по величини па се издваја онолико највећих количника колико се у изборној јединици бира представника. Последњи од тих највећих количника је заједнички делитељ (по њему се назива и системом најмањег заједничког делитеља) и према њему се и расподељују мандати тако што свака листа добија онолико посланичких места колико се пута тај заједнички делитељ садржи у броју њених гласова. Иако је Д'Онтов систем отклонио слабости изборног количника, није до краја решио проблем преосталих гласова који нису узети у обзир при расподели мандата. То је имао да реши тзв. Баденски систем који је примењен у Уставу Бадена 1919. године и то тако да се и сви остаци гласова употребе при расподели посланичких мандата. Баденски систем је установио аутоматски модел расподеле мандата и по њему свака странка истиче две врсте кандидатских листа: посебне за сваку изборну јединицу и општу листу за целу земљу. Сви неискоришћени гласови са посебних листа се преносе на општу листу и према њиховом збиру се одређује колико ће места та листа добити. При томе количник са којим се тај збир гласова са опште листе дели је одређен законом и износио је 10.000, што значи да се на сваких 10.000 гласова добија по једно посланичко место. Специфичност овог Баденског система је у томе што се укупан број посланичких мандата (места) не зна све до завршетка избора и зависи од укупног броја гласача који ће изаћи на гласање.

Херов систем се ретко примењује (нпр. у Аустралији) јер је компликован иако и он за своју основу узима изборну листу. По њему бирач гласа само за једног кандидата са листе, а истовремено, по редоследу првенства које им придаје, и за остале кандидате, па мандате добијају кандидати који добију највећи проценат првих, па других итд. места, зависно од тога колико изборна јединица бира представника. Нимајеров систем (формула) у новије време све више замењује и сам Д'Онтов систем због своје прецизности или математичке пропорционалности коју примењује па се зато назива и системом математичке пропорционалности. Према овој Нимајеровој формули укупан број посланичких места се множи са бројем гласова који је освојила свака од политичких странака па се добијени производ потом дели са укупним бројем гласова свих странака осим оних